

Калоян - Чакаш ли някого, Целгу?

Целгуба - Господи, Иваница... Как ме изплаши! Кого ще чакам?

Калоян - Балдуин... императора...

Целгуба - Кой доброненавистник пак те е измамил?

Калоян - Измамил ли? Добре. Нека го почакаме двамата.

Целгуба - Мария ~~и Елена~~ *да повикам Мария?*

Калоян - Защо трепериш? Боиш ли се? Или си болна?

Целгуба - Нищо... Нищо ми няма.

Калоян - А Балдуин здрав ли е? Има ли сили да посреща нощем гости в кулата си?

Целгуба - Иваница, аз наистина отидох, но не е така както ~~те~~ мислиш.

Калоян - Дойдох за да науча как е било.

Целгуба - Отказваше да яде. Беше зле болен. Боях се да не се случи нещо по-лошо. Ти беше заръчал да го пазим.

Калоян - ~~Но~~ *не* не на тебе?

Целгуба - Чувствувах се длъжна като твоя жена. И тогава...

Хмисхмис
Той прие ~~яденето~~ и... и ми предложи да избягаме заедно в Цариград. Обеща ми императорски венец, ако му помогна... И после...

Калоян - И после?

Целгуба - О!... ~~Те беше ужасно...~~ *(Закрива лице с ръце)*

Калоян - Истина ли говориш, Целгубо?

Целгуба - Самата истина.

Калоян - Закълни се!

Целгуба - Казах ти, че не лъжа.

Калоян - Закълни се!

Целгуба - Заклевам се в иконата на свети Димитрий Чудотвореца!

Костите на майка!
Кълна се в тебе, Иваница! *Отивам за Мария!*

Калоян плесва с ръце.

(излизе)